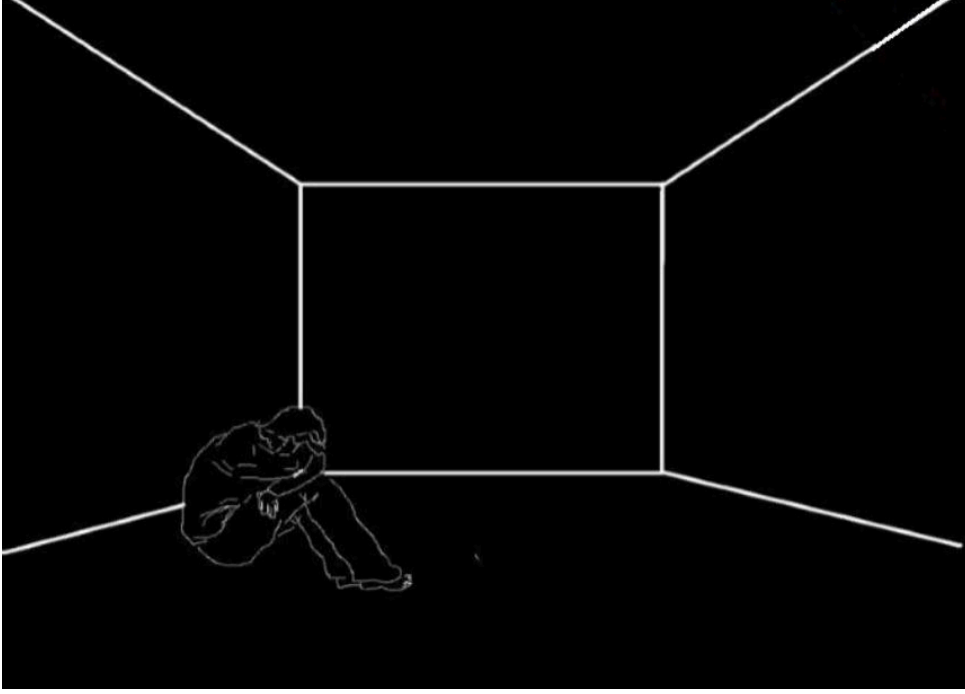

Kiblesiz Kabir

– zamir n'si · 01 Nisan 2025

Felek cilvesin sundu, devrildi mestân gönül, Bağımda nâr-ı hicrân, ahvâlim efgân gönül. Zûlmetle mahkûm oldum, bî-çâre nâlân gönül, Vûslatı dilerken ben, kaldım perişân, fâkir! Serâp misâli söndü, hayâlimde mehtâbım, Ne bir şem kaldı tende, ne aşk ile bir bâbım. Talih cûr eyledikçe, sitem doldu kitâbım, Gönül visâl isterken, tâkdir yazıldı zâhir! Siyâh bir perde çektim, kimsesiz pencereme, Ne bâd-ı sabâ kaldı, ne tebessüm çehreme. Firâktan ateş düştü, aman vermez hücreme, Heyhât! Cennet umarken, olduk tâmûda kâfir! Kudûm eden baharım, şevkle döndü hüsrâna, Zemîn-i aşk harâb, döndü derd ü figâna! Şevâl-i demler bitti, hicret girdi devrana, Deryâyı düşler iken, kaldım çölde muhâcir! İçimde kanlı girdâb, devrânı pür-hasretin, Gözümde bir harâbî, gölgesi sen sûretin! Yok imiş meğer bana, dünyalık bir kısmetin, İzah ettim zâtıma, böyle buyrulmuş emir.. Yağarken âh ü enin, yıldızlar yorgun düştü, Kaderin terazisi, bir bana bozgun düştü. Ben öldüm ey vefâsız, sana bu meftun düştü! İster yak ister defnet, kalbin kiblesiz kâbir..